

بازار اصفهان از نگاه پیر لویی

۱۲ خرداد ۱۳۹۶ ساعت ۱۴:۵۵

دکانداران که تقریباً همه سالخورده اند، با ریش های سفید در دخمه های سیاه و تاریک خود چمباتمه زده، ترازوی کوچکی براس وزن کردن کالاهای خود در دست گرفته؛ چندان در عالم خیال به سیر مشغولند که حتی وجود مشتریان هم آنان را از عالم تخیل چندان بیرون نمی آورد.

کافه تاریخ- سبک زندگی

برخلاف ایران امروز که مغازه هایی از فروشندگان اصناف مختلف در کنار هم هستند، در بازارهای قدیم اصناف مختلف از یکدیگر جدا بودند. امری که امروز کمرنگ تر شده است. گزارش پیر لویی سیاح اروپایی که در دوره مظفرالدین شاه به اصفهان رفت می تواند تصویری از بازار زرگران آن زمان اصفهان را برای ما به تصویر بکشد:

«پس از آن به بازار زرگران می‌رسیم. این بازار قدیمی و گود است و کسی از آن عبور نمی‌کند. در این بازار اشیاء و آلات نقره کاری شده مانند صندوقچه، جام، آینه و کوزه قلیان فروخته می‌شود. همچنین زین آلات زرین و سیمین قدیمی، سنگ‌های قیمتی اصیل یا بدل و قلاب‌هایی که بوسیله آنها روبندهای سفید را که دارای دو سوراخ است به پشت سر می‌بندند، به فروش می‌رسد. فروشندگان برای محافظت کالاهای خود آنها را در جعبه‌های آینه‌ای و شیشه‌ای گذارده و برای اطمینان بیشتر جعبه‌های مزبور را در تورهای گره‌داری که با ابریشم‌ابی بافته شده است، پیچیده‌اند. دکانداران که تقریباً همه سالخورده‌اند، با ریش‌های سفید در دخمه‌های سیاه و تاریک خود چمباتمه زده، ترازوی کوچکی براس وزن کردن کالاهای خود در دست گرفته؛ چندان در عالم خیال به سیر مشغولند که حتی وجود مشتریان هم آنان را از عالم تخیل چندان بیرون نمی‌آورد.»^۱

۱- پیر لویی، به سوی اصفهان، ترجمه: بدرالدین کتابی، تهران، انتشارات اقبال، ۱۳۷۲، ص ۲۰۳

آدرس مطلب :

[لویی-پیر-نگاه-اصفهان-بازار/۳۵۹۰۲](https://www.cafetari.kh.com/news/۳۵۹۰۲/لویی-پیر-نگاه-اصفهان-بازار)